ការស្ទង់មតិលើតម្រូវការរស់នៅរបស់អ្នករស់នៅថ្មី
របាយការណ៍សង្ខេប ឆ្នាំ២០២៣

យោងតាមស្ថិតិរបស់នាយកដ្ឋានកិច្ចការផ្ទះ និងនាយកដ្ឋានអន្តោប្រវេសន៍នៃក្រសួងមហាផ្ទៃ គិតត្រឹមដំណាច់ខែមិថុនា ឆ្នាំ 2024មានប្រជាជនថ្មីជិត 600,000 នាក់នៅក្នុងប្រទេសរបស់ខ្ញុំ ដែលមានកូនចៅជាង 470,000 នាក់ ពួកគេក្លាយជាគោលដៅសេវាកម្មដ៏សំខាន់សម្រាប់គោលនយោបាយរបស់រដ្ឋាភិបាល។ ដូច្នេះហើយ រដ្ឋាភិបាលបានចាប់ផ្តើមធ្វើការស្ទង់មតិលើតម្រូវការរស់នៅរបស់ប្រជាជនថ្មីតាំងពីឆ្នាំ 2003 ដើម្បីស្វែងយល់ពីស្ថានភាពរស់នៅរបស់ប្រជាជនថ្មីនៅតៃវ៉ាន់ ចាប់តាំងពីពេលនោះមកក៏ត្រូវបានធ្វើឡើងរៀងរាល់ 5 ឆ្នាំម្តង លើកនេះជាការស្ទង់មតិលើកទី៥ ។ វិសាលភាពនៃការស៊ើបអង្កេតនេះគ្របដណ្តប់គ្រប់ក្រុង ស្រុក (ទីក្រុង) នៅតៃវ៉ាន់ និងហ្វូជៀន ដែលប្តីប្រពន្ធបរទេសបានកាន់លិខិតបញ្ជាក់ទីលំនៅដែលមានសុពលភាព ឬលិខិតបញ្ជាក់ទីលំនៅអចិន្ត្រៃយ៍ ប្តីប្រពន្ធបរទេសដែលបានចូលសញ្ជាតិ និងទទួលបានសញ្ជាតិប្រទេសយើង និងប្តីប្រពន្ធ ហុងកុង ម៉ាកាវ និងចិនដីគោក ដែលរស់នៅ និងតាំងទីលំនៅក្នុងតៃវ៉ាន់ គឺជាកម្មវត្ថុនៃការស្ទង់មតិនេះ ដោយមិនរាប់បញ្ចូលប្រជាជនថ្មីដែលបានចាកចេញពីប្រទេសអស់រយៈពេលជាង 2 ឆ្នាំឡើងទេ។ ចាប់ពីខែមិថុនាដល់ខែតុលា ឆ្នាំ 2023 ប្រជាជនថ្មី 10,430 នាក់នៅតៃវ៉ាន់ត្រូវបានសម្ភាសន៍ដោយជោគជ័យតាមរយៈការសម្ភាសន៍ទល់មុខគ្នាដោយផ្ទាល់ ។ តាមរយៈការស្ទង់មតិនេះ យើងប្រមូលព័ត៌មានអំពីជីវភាពគ្រួសារ និងលក្ខខណ្ឌការងាររបស់ប្រជាជនថ្មី ទុកជាឯកសារយោងសម្រាប់ទិសដៅគោលនយោបាយ និងសេវាកម្មរបស់រដ្ឋាភិបាល ក្នុងគោលបំណងបង្កើតបរិយាកាសអន្តរជាតិ និងងាយស្រួលសម្រាប់ជនអន្តោប្រវេសន៍សម្រាប់សង្គមរបស់យើងដែលសម្បូរទៅដោយពហុវប្បធម៌។
ខាងក្រោមនេះគឺជាសេចក្តីសង្ខេបខ្លីៗនៃលទ្ធផលសំខាន់ៗនៃការស្ទង់មតិលើគំរូត្រឹមត្រូវចំនួន 10,430 នាក់។

1. រូបរាងនៃក្រុមប្រជាជនថ្មី

(1) ព័ត៌មានមូលដ្ឋាន

នៅក្នុងការស្ទង់មតិនេះ ប្រជាជនថ្មីភាគច្រើនជាស្ត្រីដែលមានចំនួន 91.2% ខណៈដែលចំនួនបុរសកំពុងកើនឡើង។ រចនាសម្ព័ន្ធអាយុភាគច្រើនគឺ 35-54 ឆ្នាំជាចម្បង 41.1% អាយុ 35-44 ឆ្នាំ និង 35.2% អាយុ 45-54 ឆ្នាំ។

បើក្រឡេកមើលរចនាសម្ព័ន្ធនៃទីកន្លែងដើមវិញ ប្តីប្រពន្ធបរទេសមានចំនួន 48.8% ហើយប្តីប្រពន្ធមកពីប្រទេសចិនដីគោក ហុងកុង និងម៉ាកាវ មានចំនួន 51.2% ។ មនុស្សភាគច្រើនមុនពេលមកតៃវ៉ាន់មានការអប់រំដល់វិទ្យាល័យ (វិជ្ជាជីវៈ)

នៅក្នុងការស្ទង់មតិឆ្នាំ 2008 ការអប់រំដល់វិទ្យាល័យ (វិជ្ជាជីវៈ) ឬខ្ពស់ជាងនេះបានកើនឡើងពី 34.7% ដល់ 53.5% ។

(2) លំនៅដ្ឋាន និងស្ថានភាពអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅតៃវ៉ាន់

នៅក្នុងការស្ទង់មតិនេះ សមាមាត្រនៃប្រជាជនថ្មីដែលបានរស់នៅក្នុងតៃវ៉ាន់ជាង 10 ឆ្នាំបានកើនឡើងពី 64.6% ដល់ 75.9%ប្រៀបធៀបនឹងការស្ទង់មតិឆ្នាំ 2017 (ចំនួនគំរូត្រឹមត្រូវក្នុងឆ្នាំនោះមាន 18,260) ក្នុងចំណោមនោះ ជិត 40% នៃប្រជាជនថ្មីបានរស់នៅក្នុងតៃវ៉ាន់អស់រយៈពេលជាង 20 ឆ្នាំមកហើយ ជាង 70% នៃប្តីឬប្រពន្ធបរទេសឬប្រទេសចិនដីគោក ហុងកុង និងម៉ាកាវ បានទទួលអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណជាតិ ។

ការស្ទង់មតិបង្ហាញថា 31.8% នៃអាពាហ៍ពិពាហ៍ឆ្លងប្រទេសត្រូវបានណែនាំដោយសាច់ញាតិនិងមិត្តភក្តិនៅប្រទេសដើមរបស់ពួកគេ ហើយ 22.4% គឺតាមរយៈទំនាក់ទំនងការងារ។ ជាង20%នៃអ្នកដែលបានរស់នៅក្នុងតៃវ៉ាន់អស់រយៈពេលជាង 15 ឆ្នាំបានជួបតាមរយៈការផ្គូរផ្គងសេវាកម្មអាពាហ៍ពិពាហ៍ ឯអ្នកដែលនៅតៃវ៉ាន់តិចជាង 15 ឆ្នាំ តិចជាង 10% ដែលជួបតាមរយៈការផ្គូរផ្គងសេវាកម្មអាពាហ៍ពិពាហ៍ហើយ ការស្គាល់គ្នាប្រែទៅជាការណែនាំពីសាច់ញាតិនិងមិត្តភក្តិ (ប្រហែល 50%) និង ស្គាល់គ្នាពីការងារ (ប្រហែល 30%) ។ អ្នកដែលនៅតៃវ៉ាន់តិចជាង 5 ឆ្នាំ អត្រានៃការស្គាល់គ្នាតាមរយៈការសិក្សា ការទេសចរណ៍ និងអ៊ីនធឺណិតបានកើនខ្ពស់ ។ 42.9% នៃប្រជាជនថ្មីបានរៀបការជាង 20 ឆ្នាំ 37.1% បានរៀបការពី 10 ទៅ 20 ឆ្នាំហើយ 20.0% បានរៀបការតិចជាង 10 ឆ្នាំ ក្នុងនោះ88.0% នៃប្រជាជនថ្មីនៅក្នុងទំនាក់ទំនងអាពាហ៍ពិពាហ៍ 4.3% បានលែងលះ។

2. ទិដ្ឋភាពទូទៅនៃជីវិតនៅតៃវ៉ាន់

នៅក្នុងការស្ទង់មតិនេះ អត្រាការធានារ៉ាប់រងសម្រាប់ប្រជាជនថ្មីនៅតៃវ៉ាន់ការធានារ៉ាប់រងសុខភាពជាតិ មានមនុស្ស 98 នាក់ក្នុង 100 នាក់មានអត្រាការធានារ៉ាប់រងខ្ពស់បំផុត ហើយ 74% ផ្សេងទៀតត្រូវបានធានារ៉ាប់រងដោយការធានារ៉ាប់រងលើការងារច្រើនប្រភេទ (រួមទាំងការធានារ៉ាប់រងការងារ ការធានារ៉ាប់រងជនបទ ការធានារ៉ាប់រងសាធារណៈ។ល។) ប័ណ្ណបើកបរម៉ូតូជាប័ណ្ណទូទៅនៅតៃវ៉ាន់មានមនុស្ស 63នាក់ក្នុង 100នាក់កាន់វា ហើយមនុស្ស 43នាក់ក្នុង 100នាក់កាន់ប័ណ្ណបើកបររថយន្ត ច្រើនជាងការស្ទង់មតិឆ្នាំ 2008 ដែលមានមនុស្ស 32នាក់ក្នុង

100នាក់កាន់ប័ណ្ណបើកបរម៉ូតូ និងមនុស្ស 14 នាក់ក្នុង 100 នាក់កាន់ប័ណ្ណបើកបររថយន្ត។ លើសពីនេះសមាមាត្រនៃអ្នកដែលកាន់អាជ្ញាប័ណ្ណអ្នកបច្ចេកទេសក៏បានកើនឡើងពី 6.1% ដល់ 8.7% ប្រៀបធៀបនឹងការស្ទង់មតិឆ្នាំ 2018 ដែលបង្ហាញពីប្រសិទ្ធភាពនៃវិធានការរបស់ប្រទេសយើងក្នុងការជួយពួកគេឱ្យចូលរួមក្នុងថ្នាក់បណ្ណបើកបរ និងអាជ្ញាប័ណ្ណបច្ចេកទេស។

3. លក្ខខណ្ឌការងារ

(1) ការចូលរួមការងារ និងស្ថានភាពធានា

នៅក្នុងការស្ទង់មតិនេះ អត្រាចូលរួមកម្លាំងពលកម្មរបស់ប្រជាជនថ្មីបានឈានដល់ 75.0% ដែលខ្ពស់ជាងអត្រាចូលរួមកម្លាំងពលកម្មជាមធ្យមរបស់សាធារណជនទូទៅក្នុងរយៈពេល5ឆ្នាំចុងក្រោយនេះ (59.02% ~ 59.22%) ។ ការធានារ៉ាប់រងលើការងារមានអត្រាខ្ពស់បំផុត 59 នាក់ក្នុង 100 នាក់ អត្រានៃការធានារ៉ាប់រងលើការងារបានកើនឡើងដល់ជិត 60% ប្រៀបធៀបនឹង16% ក្នុងឆ្នាំ 2008 30% ក្នុងឆ្នាំ 2013 និង 50% ក្នុងឆ្នាំ 2018 ។ បង្ហាញថាការធានានៃការងាររបស់ប្រជាជនថ្មីត្រូវបានកែលម្អយ៉ាងខ្លាំង។

(2) ស្ថានភាពការងារ

ប្រជាជានថ្មីដែលមានការងារធ្វើគឺផ្នែកផលិតកម្ម (30.3%) កន្លែងស្នាក់នៅ និងអាហារ (21.8%)ជាចម្បង ហើយក្នុងលក្ខខណ្ឌនៃមុខរបរ សេវាកម្ម និងបុគ្គលិកផ្នែកលក់ (37.8%) កម្មករបច្ចេកទេសមូលដ្ឋាន និងកម្មករនិយោជិត (26.9%) គឺទូទៅបំផុត។ និយោជិតភាគច្រើនជាបុគ្គលិកឯកជន (74.8%) ហើយអ្នកធ្វើការដោយខ្លួនឯងមានចំនួន 18.5% អត្រាការងារដោយខ្លួនឯងមាននិន្នាការកើនឡើង ភាគច្រើននៃអ្នកធ្វើការពេញម៉ោង (84.3%) និង អ្នកធ្វើការក្រៅម៉ោង15,7% ។

(3) ការពេញចិត្តការងារ និងបញ្ហាការងារ

94.8% នៃប្រជាជនថ្មីដែលមានការងារពេញចិត្តនឹងការងារបច្ចុប្បន្នរបស់ពួកគេ ហើយមានតែ 5.2% ប៉ុណ្ណោះដែលមិនពេញចិត្ត។ 74.9% នៃប្រជាជនថ្មីដែលមានការងារបាននិយាយថាពួកគេមិនមានបញ្ហាក្នុងការធ្វើការនៅតៃវ៉ាន់ អ្នកដែលមានបញ្ហាបានលើកឡើងពីប្រាក់ខែ ឬអត្ថប្រយោជន៍ដែលមិនពេញចិត្តដូចការរំពឹងទុក (8 នាក់ក្នុង 100 នាក់) និងខ្សោយអក្ខរកម្ម និងជំនាញសរសេរភាសាចិន (5 នាក់ក្នុង 100 នាក់) ជាបញ្ហាការងារចម្បង ។

85.8% នៃប្រជាជន ថ្មីដែលមានការងារធ្វើបាននិយាយថាពួកគេមិនជួបប្រទះការលំបាកក្នុងការស្វែងរកការងារទេ (រួមទាំង 9.8% ដែលមិនមានបទពិសោធន៍ស្វែងរកការងារនិង 76.0% ដែលមានបទពិសោធន៍ស្វែងរកការងារប៉ុន្តែមិនជួបប្រទះការលំបាក) សម្រាប់ជួបប្រទះការលំបាកគឺអក្ខរកម្ម និងជំនាញសរសេរភាសាចិន (30 នាក់ក្នុង 100 នាក់) ជំនាញទំនាក់ទំនងភាសាខ្មែរ (26 នាក់ក្នុង 100 នាក់) ការរើសអើងការងារ (ដូចជា ភេទ ភាសា ជាតិសាសន៍ ទីកន្លែងកំណើត ពិការកាយ និងផ្លូវចិត្ត។ល។) (24 នាក់ ក្នុង 100 នាក់) និងអសមត្ថភាពក្នុងការស្វែងរកមិនបាននៃជំនាញសមស្រប (23 នាក់ក្នុង 100 នាក់) ជាចម្បង។

(4) សេវាកម្មការងារ និងតម្រូវការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ

បណ្តាញស្វែងរកការងារសម្រាប់ប្រជាជនថ្មីភាគច្រើន រួមមានការណែនាំពីសាច់ញាតិ និងមិត្តភក្តិតៃវ៉ាន់ (រួមទាំងប្តីប្រពន្ធ) (34 នាក់ក្នុង 100 នាក់) ការណែនាំពីសាច់ញាតិ និងមិត្តភក្តិស្រុកកំណើតដែលនៅតៃវ៉ាន់ (23 នាក់ក្នុង 100 នាក់) អាជីវកម្មខ្លួនឯង (14 នាក់ក្នុង 100 នាក់) ធនាគារការងារឯកជន (មនុស្ស 12 នាក់ក្នុង 100 នាក់) នៅតែត្រូវបានណែនាំជាចម្បងដោយបណ្តាញអន្តរបុគ្គល ហើយដំណើរការស្វែងរកការងាររបស់ពួកគេមានទំនាក់ទំនងយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយអាជីវកម្មនៅជុំវិញផ្ទះរបស់ពួកគេ។ សម្រាប់តម្រូវការការងារចម្បងរបស់ប្រជាជនថ្មីមានដូចជា "ការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈឥតគិតថ្លៃ" និង "ប្រាក់ឧបត្ថម្ភការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈខណៈពេលដែលចូលរួមក្នុងការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ" ។

(5) ឆន្ទៈរបស់សហគ្រិន និងតម្រូវការគាំទ្រ

15.4% នៃប្រជាជនថ្មីបច្ចុប្បន្នជានិយោជក ឬអ្នកធ្វើការដោយខ្លួនឯង 14.2% មានឆន្ទៈចង់ចាប់ផ្តើមអាជីវកម្មនាពេលអនាគត។ នៅក្នុងដំណើរការនៃការរៀបចំចាប់ផ្តើមអាជីវកម្ម/ប្រតិបត្តិការ 44.0% ជួបប្រទះការលំបាកដោយសារកង្វះមូលនិធិ ឬការលំបាកក្នុងការទទួលបានប្រាក់កម្ចី (24 នាក់ក្នុង 100 នាក់) ការផ្លាស់ប្តូរបរិយាកាសសេដ្ឋកិច្ច (16 នាក់ក្នុង 100 នាក់) ការប្រកួតប្រជែងទីផ្សារដ៏ខ្លាំងក្លា (14 នាក់ក្នុង 100 នាក់) និងលក្ខខណ្ឌទីផ្សារមានការលំបាកជាច្រើនដូចជាទីផ្សារមិនគ្រប់គ្រាន់ (12 នាក់ក្នុង 100 នាក់) ។ គេសង្ឃឹមថា គម្រោងជំនួយសហគ្រិនភាពដែលផ្តល់ដោយរដ្ឋាភិបាលនឹងផ្តោតជាសំខាន់លើការឧប

គូស្វាមីភរិយាជនកម្ពុជាសហគ្រិន (35 នាក់ក្នុង 100 នាក់) និងវគ្គបណ្ដុះបណ្ដាលសហគ្រិនភាព (28 នាក់ក្នុង 100 នាក់) ។

4. ស្ថានភាពគ្រួសារ និងការចិញ្ចឹមបីបាច់របស់កុមារ

(1) ការបង្ហាញខ្លួនជាក្រុមរបស់ប្ដីប្រពន្ធតៃវ៉ាន់ (ប្រជាជនជាតិ)

ជិត 78% នៃប្ដីប្រពន្ធតៃវ៉ាន់ (ប្រជាជនជាតិ) បានរៀបការជាលើកដំបូង ហើយអត្រារៀបការម្ដងទៀតសម្រាប់ប្ដីប្រពន្ធតៃវ៉ាន់ (ប្រជាជនជាតិ) ដែលជាប្រជាជនថ្មីមកពីបណ្ដាប្រទេសអាស៊ីអាគ្នេយ៍ និងចិនដីគោកគឺខ្ពស់ជាង 20% ។ 80% នៃប្ដីប្រពន្ធជនជាតិតៃវ៉ាន់ (ប្រជាជនជាតិ) មានការងារធ្វើ ភាគច្រើនជាផលិតកម្ម (29.5%) វិស្វកម្មសំណង់ (12.9%) លក់ដុំ និងរាយ (12.9%)ជាចម្បង ហើយមុខរបររបស់ពួកគេជាកម្មករជំនាញ និងកម្មករប្រតិបត្តិករឧបករណ៍ និងគ្រឿងម៉ាស៊ីន (43.4%) ជាចម្បង ប្រាក់ចំណូលការងារប្រចាំខែរបស់ពួកគេភាគច្រើនគឺ "30,000 យន់ ទៅតិចជាង 50,000 យន់" ហើយប្រាក់ចំណូលប្រចាំខែជាមធ្យមគឺប្រហែល 44,207 យន់។

(2) ប្រវត្តិសេដ្ឋកិច្ចសង្គមគ្រួសារ

រចនាសម្ព័ន្ធគ្រួសាររបស់ប្រជាជនថ្មីត្រូវបានគ្របដណ្ដប់ដោយគ្រួសារស្នូល បន្ទាប់មកគឺគ្រួសារដែលផ្សំឡើង សមាមាត្រនៃគ្រួសារស្នូលបានកើនឡើងបើធៀបនឹងការស្ទង់មតិក្នុងឆ្នាំ 2013 និង 2018។ ប្រាក់ចំណូលជាមធ្យមប្រចាំខែរបស់គ្រួសារគឺ 62,150 យន់ ទោះបីជាទាបជាងប្រាក់ចំណូលជាមធ្យមប្រចាំខែរបស់គ្រួសារធម្មតាដែលមានចំនួន 117,250 យន់ក៏ដោយ វាមានការកើនឡើង 18.21% បើធៀបនឹងការស្ទង់មតិឆ្នាំ 2018 ដែលមានអត្រាកើនឡើងខ្ពស់ជាង 7.37% នៃគ្រួសារធម្មតា។ ហើយសមាមាត្រនៃអ្នកដែលមានគម្លាតលើសពី 60,000 យន់សមាមាត្របានកើនឡើងយ៉ាងខ្លាំង។

(3) ស្ថានភាពចិញ្ចឹមអប់រំកុមារ

ក្នុងការស្ទង់មតិនេះប្រជាជនថ្មី88.7%មានកូន ដែលភាគច្រើនមានកូនពីរនាក់ ចំនួនកុមារជាមធ្យមមានប្រមាណ 1.60នាក់ អត្រាអ្នករស់នៅគ្មានកូនបានថយចុះជាបន្តបន្ទាប់ ចំនួនកុមារជាមធ្យមក៏បានបង្ហាញពីនិន្នាការកើនឡើងដែរ។ . តាមរយៈការសម្ភាសជាមួយប្រជាជនថ្មី កុមារសរុបចំនួន 17,222 នាក់នៃប្រជាជនថ្មីត្រូវបានប្រមូលទិន្នន័យការស្ទង់មតិបានបង្ហាញថា 87% នៃកុមារបានជ្រើសរើសតៃវ៉ាន់ជាលំនៅដ្ឋានរយៈពេលវែងរបស់ពួកគេនាពេលបច្ចុប្បន្ន ហើយប្រហែល 30% នៃកុមារនៃប្រជាជនថ្មី កំពុងក្នុងការអប់រំមត្តេយ្យសិក្សា និងបឋមសិក្សា ហើយមានច្រើនជាងពាក់កណ្ដាល កូនរបស់ពួកគេមានអាយុលើសពី 16 ឆ្នាំ ត្រៀមខ្លួនចូលក្នុងទីផ្សារការងារ

ឬបានចូលទីផ្សារការងារជាផ្លូវការ ប្រជាជនថ្មីចំនួន 43.1% គាំទ្រកូនរបស់ពួកគេឱ្យត្រឡប់ទៅប្រទេសដើមវិញធ្វើការ ប្រជាជនថ្មីដែលមានកម្រិតសិក្សាខ្ពស់ និងរយៈពេលខ្លីនៅតៃវ៉ាន់ កាន់តែគាំទ្រដល់ការងារឆ្លងប្រទេសរបស់កូនៗពួកគេ។

5. ការសម្របខ្លួនទៅនឹងជីវិត និងការចូលរួមក្នុងសង្គម

(1) សមត្ថភាពភាសាចិន

ជំនាញស្តាប់ និងនិយាយភាសាចិនរបស់ប្រជាជនថ្មីគឺប្រសើរជាងជំនាញអាន និងសរសេររបស់ពួកគេ 86.7% និង 84.5% នៃប្រជាជនថ្មីគិតថាជំនាញស្តាប់ និងនិយាយរបស់ពួកគេល្អ ហើយ 52.2% និង 40.4% នៃប្រជាជនថ្មីគិតថាការអានរបស់ពួកគេ និង ជំនាញសរសេរគឺល្អ។ ជំនាញស្តាប់ និងស្តាប់មានភាពប្រសើរឡើងតាមអាយុ និងតាមរយៈពេលរស់នៅតៃវ៉ាន់កាន់តែយូរ សមត្ថភាពកាន់តែល្អ គម្លាតនឹងជំនាញអាន និងសរសេរក៏កាន់តែតិច ។ ភាសាដែលប្រើប្រាស់ក្នុងជីវិតប្រចាំថ្ងៃភាគច្រើនជាភាសាចិន បន្ទាប់មកភាសាកំណើតនៃទឹកន្លែងកំណើត (24 នាក់ក្នុង 100 នាក់ប្រើ) ។

(2) ទិដ្ឋភាពទូទៅនៃការចូលរួមក្នុងសង្គម

31.5% នៃប្រជាជនថ្មីបានចូលរួមក្នុងសកម្មភាពសង្គមក្នុងឆ្នាំមុន ជាមួយនឹងសមាមាត្រខ្ពស់នៃការចូលរួមក្នុងសកម្មភាពកម្សាន្ត និងសកម្មភាពសាសនា ក្នុងចំណោមនោះ 28.3% នៃប្រជាជនថ្មីបានចូលរួមក្នុងការរៀបចំសកម្មភាព។ មូលហេតុចម្បងនៃការមិនចូលរួមក្នុងសកម្មភាពគឺមមាញឹកជាមួយការងារ និងសាលារៀន (56 នាក់ក្នុង 100 នាក់) កង្វះឆន្ទៈ (41 នាក់ក្នុង 100 នាក់) និងត្រូវការមើលថែសមាជិកគ្រួសារ (32 នាក់ក្នុង 100 នាក់) ។

(3) ការលំបាកក្នុងការរស់នៅក្នុងតៃវ៉ាន់ និងបណ្តាញជំនួយសង្គម

បញ្ហាដែលប្រជាជនថ្មីជួបប្រទះនៅពេលរស់នៅក្នុងតៃវ៉ាន់រួមមានទិដ្ឋភាពផ្សេងៗនៃជីវិតផ្ទាល់ខ្លួន សិទ្ធិ គ្រួសារ ទំនាក់ទំនងរវាងបុគ្គល អន្តរកម្មបរិស្ថាន។ល។ រួមទាំងបញ្ហាសេដ្ឋកិច្ច (មនុស្ស 20 នាក់ក្នុង 100 នាក់) និងបញ្ហាសុខភាពផ្ទាល់ខ្លួន (8 នាក់ក្នុង 100 នាក់) និងបញ្ហាការងារផ្ទាល់ខ្លួន (5 នាក់ក្នុង 100 នាក់) ។

នៅពេលជួបប្រទះបញ្ហាក្នុងជីវិតប្រចាំថ្ងៃ សិទ្ធិ សុវត្ថិភាពផ្ទាល់ខ្លួន។ល។ ប្តី/ប្រពន្ធ ជនជាតិតៃវ៉ាន់ឬអ្នកភូមិ មិត្តភ័ក្តិ និងញាតិមិត្តស្រុកកំណើត គឺជាបណ្តាញដ៏សំខាន់បំផុតនៃការគាំទ្រសម្រាប់ប្រជាជនថ្មី នាយកដ្ឋានសាធារណៈ ដូចជាប៉ុស្តិ៍ប៉ូលីស/ការិយាល័យប៉ូលីស ស្រុក និងរដ្ឋាភិបាលទីក្រុង ប្រធានសង្កាត់ មជ្ឈមណ្ឌលបង្ការនិងគ្រប់គ្រងអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ

ខ្សែទូរស័ព្ទទាន់ហេតុការណ៍ការពារ 113 មជ្ឈមណ្ឌលសេវាកម្មគ្រួសារប្រជាជនថ្មីក៏មានកម្រិតជាក់លាក់នៃអាទិភាពផងដែរ តាមរយៈប្រជាជនថ្មីរស់នៅក្នុងតៃវ៉ាន់កាន់តែយូរ ការពឹងផ្អែកលើប្តីប្រពន្ធនិងឪពុកម្តាយរបស់ប្តីប្រពន្ធក៏មានការថយចុះដែរ ប៉ុន្តែការពឹងផ្អែកលើកូនរបស់ពួកគេមាននិន្នាការកើនឡើង។

(4) បណ្តាញប្រភពព័ត៌មាន

បណ្តាញសម្រាប់ការទទួលបានព័ត៌មានអំពីវិធានការផ្តល់សេវាថែទាំរបស់រដ្ឋាភិបាលរួមមាន "ការជូនដំណឹងពីសាច់ញាតិ និងមិត្តភក្តិតាមពាក្យសម្តី" (57 នាក់ក្នុង 100 នាក់) "ការស្វែងរកតាមអ៊ីនធឺណិត" (37 នាក់ក្នុង 100 នាក់) "ការមើលការណែនាំអំពីកម្មវិធីទូរទស្សន៍" (36 នាក់ក្នុង 100 នាក់) ដែលបង្ហាញថាបណ្តាញអន្តរបុគ្គលអ៊ីនធឺណិតដើរតួយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការបញ្ជូនព័ត៌មាន។

(5) សន្ទស្សន៍សុភមង្គលនៃជីវិតនៅតៃវ៉ាន់

នៅពេលសួរថា តើប្រជាជនថ្មីមានភាពសប្បាយរីករាយឬយ៉ាងណាកាលពីពេលថ្មីៗនេះ 92.1% និយាយថា ពួកគេសប្បាយចិត្ត 7.9% មិនសប្បាយចិត្ត កម្រិតការអប់រំកាន់តែខ្ពស់ ប្រាក់ចំណូលក្នុងគ្រួសារកាន់តែខ្ពស់ អត្រាសប្បាយចិត្តកាន់តែខ្ពស់ អាយុ55ឆ្នាំឡើងអត្រាមិនសប្បាយចិត្តខ្ពស់ជាង អ្នកអាយុក្រោយ55ឆ្នាំ ដែលអាចទាក់ទងនឹងបញ្ហាថែទាំសុខភាពរបស់ពួកគេ ឬប្តីប្រពន្ធរបស់ពួកគេ និងធនធានសេដ្ឋកិច្ចក្នុងវ័យចាស់។

6. ស្ថានភាពតម្រូវការវិធានការសេវាថែទាំផ្សេងៗ

(1) ការចូលរួមក្នុងវិធានការសេវាថែទាំ

63.9% នៃប្រជាជនថ្មីបានចូលរួមក្នុងសេវាកម្មថែទាំប្រជាជនថ្មី ហើយភាគច្រើននៃពួកគេបានចូលរួមក្នុង "ការបណ្តុះបណ្តាល និងការប្រលងប័ណ្ណបើកបរយានយន្ត និងម៉ូតូ" (44 នាក់ក្នុង 100 នាក់) និង "សិក្ខាសាលាអប់រំមូលដ្ឋានសម្រាប់មនុស្សពេញវ័យ និងថ្នាក់អក្ខរកម្ម" (14 នាក់ក្នុង 100 នាក់) ។ 37.1% មិនមានបទពិសោធន៍ចូលរួម មូលហេតុចម្បងនៃការមិនចូលរួមគឺការងារ (អាទិភាព 42.4) ការថែទាំគ្រួសារ/កូន (អាទិភាព 30.5) មិនចាប់អារម្មណ៍ (អាទិភាព 26.5) និងការងារផ្ទះ (អាទិភាព 21.7)។

(2) វគ្គសិក្សា និងតម្រូវការសេវាកម្ម

សរុបមក វគ្គសិក្សាទាក់ទងនឹងជីវិតមានតម្រូវការខ្ពស់បំផុត "ជំនាញថែទាំវេជ្ជសាស្ត្រ" "ការបណ្តុះបណ្តាលភាសា ការអប់រំអក្ខរកម្ម" និង

"ចំណេះដឹងផ្នែកថែទាំសុខភាព"។ វិធានការណ៍សេវាវេជ្ជសាស្ត្រ និងសុខភាពដែលមានតម្រូវការខ្ពស់បំផុតគឺ "ការផ្តល់ប្រាក់ឧបត្ថម្ភផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រ" "ការទំនាក់ទំនងជំនួយក្នុងពេលព្យាបាល" "ការផ្តល់ចំណេះដឹងអំពីជំងឺឆ្លង និងជំងឺ" និង "ការផ្តល់ការពិនិត្យសុខភាពរបស់កុមារ"។ តម្រូវការសេវាថែទាំជីវិតគឺ "ការការពារសិទ្ធិការងារ" "ការផ្តល់វិធានការជំនួយក្នុងការរស់នៅ" និង "ការជួយកុមារក្នុងការសិក្សា" ។ លើសពីនេះ ការស្ទង់មតិក៏បង្ហាញផងដែរថា អ្នករស់នៅតៃវ៉ាន់កាន់តែយូរ តម្រូវការ "ការផ្តល់សេវាថែទាំរយៈពេលវែង និងព័ត៌មាន" កាន់តែខ្ពស់ អ្នកដែលរស់នៅក្នុងតៃវ៉ាន់តិចជាង 5 ឆ្នាំមានតម្រូវការខ្ពស់ជាងក្នុង"ការការពារសិទ្ធិការងារ" "ការជួយដល់ការសិក្សារបស់កូនពួកគេ" "រៀបចំបង្កួចសេវាកម្មពិគ្រោះយោបល់សម្រាប់ប្រជាជនថ្មី" និង "ជំនួយការថែទាំកុមារ" ។

7. ជីវិតសម្រាប់ប្រជាជនថ្មីដែលមានអាយុលើសពី 50 ឆ្នាំ

(1) បញ្ហាកង្វល់អំពីជីវិតមនុស្សចាស់

បញ្ហាមនុស្សចាស់សំខាន់ៗដែលប្រជាជនថ្មីមានអាយុលើសពី 50 ឆ្នាំព្រួយបារម្ភគឺ "សុខភាពរបស់ពួកគេ" (60.4%) "សុខភាពប្តីឬប្រពន្ធ" (39.8%) និង "ធនធានសេដ្ឋកិច្ច" (34.5%) នៅពេលដែលក្រុមអាយុកើនឡើង អត្រាការព្រួយបារម្ភ អំពីបញ្ហាផ្សេងៗកើនឡើងជាលំដាប់។ ក្នុងនោះអ្នកដែលមានការព្រួយបារម្ភអំពី “បញ្ហាមើលថែឪពុកម្តាយនិងប្តីប្រពន្ធ” មាន 98.2% នៃប្រជាជនថ្មមានឪពុកម្តាយដែលរស់នៅប្រទេសកំណើត ហើយការលំបាកក្នុងការមើលថែឪពុកម្តាយក៏ខ្ពស់ជាងការលំបាកផ្សេងទៀត។

(2) គំនិតស្តីពីទីតាំងថែទាំមនុស្សចាស់ និងជំនួយការរៀបចំការរស់នៅ

77.3% នៃប្រជាជនថ្មីដែលមានអាយុលើសពី 50 ឆ្នាំជ្រើសរើសចូលនិវត្តន៍នៅតៃវ៉ាន់ 7.1% ចង់ត្រឡប់ទៅប្រទេសដើមវិញ ហើយ 15.6% មិនទាន់សម្រេចចិត្ត។ នៅពេលនិយាយអំពីជំនួយដែលត្រូវការសម្រាប់ការថែទាំមនុស្សចាស់នៅតៃវ៉ាន់ ភាគច្រើនគឺ "ការផ្តល់សេវាថែទាំរយៈពេលវែង និងព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធ" (56.0%) "ការផ្តល់ជំនួយការងារសម្រាប់មនុស្សវ័យកណ្តាល និងមនុស្សចាស់" (18.6%) និង " ផ្តល់ការប្រឹក្សាផ្នែកច្បាប់” (10.1%) ។

(3) បទពិសោធន៍ទូទៅនៃបរិស្ថានរស់នៅតៃវ៉ាន់

សួរប្រជាជនថ្មីដែលមានអាយុលើសពី 50 ឆ្នាំថាតើពួកគេមានអារម្មណ៍យ៉ាងណាចំពោះបរិយាកាសរស់នៅទាំងមូលនៅតៃវ៉ាន់ ចាប់តាំងពីពួកគេរៀបការដំបូង ហើយមកតៃវ៉ាន់រហូតមកដល់បច្ចុប្បន្ន អំពី "អាកប្បកិរិយារបស់សង្គមតៃវ៉ាន់ចំពោះប្រជាជនថ្មី"

"ភាពស្និទ្ធស្នាលនៃកន្លែងធ្វើការរបស់តៃវ៉ាន់ចំពោះប្រជាជនថ្មី " និង " សេវា និងវិធានការសុខុមាលភាពរបស់រដ្ឋាភិបាលតៃវ៉ាន់ ផ្តល់ការថែទាំ និងការការពារសម្រាប់ប្រជាជនថ្មី" ច្រើនជាង 50% គិតថាវាកាន់តែប្រសើរឡើង ហើយជាង 40% គិតថាប្រហែលគ្នា ។ ចំណាប់អារម្មណ៍នៅតៃវ៉ាន់" 46.0% គិតថាកាន់តែប្រសើរឡើង 51.2% គិតថាប្រហែលគ្នា។ អត្រានៃការផ្លាស់ប្តូរកាន់តែអាក្រក់នៅក្នុងទិដ្ឋភាពណាមួយគឺតិចជាង 4 ភាគរយដែលបង្ហាញថាគោលនយោបាយរបស់រដ្ឋាភិបាលទាក់ទងនឹងប្រជាជមថ្មីមានប្រសិទ្ធភាព តែក៏ត្រូវប្រើទិន្នន័យធំរយៈពេលវែង និងការស្រាវជ្រាវស្ទង់មតិដើម្បីកែសម្រួលគោលនយោបាយពាក់ព័ន្ធទាន់ពេលវេលា ដើម្បីឱ្យសង្គមតៃវ៉ាន់ទាំងមូលអាចបន្តរីកចម្រើនឆ្ពោះទៅរកសង្គមចម្រុះ និងមិត្តភាព។